

قرآن کریم

مرکز طبع و نشر

گزارشی از فعالیت‌های انتشارات فرهنگی

پرتال جامع علوم اسلامی

مرکز طبع و نشر قرآن جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۷۴ به دستور مقام معظم رهبری مدلوله العالی تشکیل شد. مهم‌ترین هدف از تأسیس این مرکز، تهییه مصحف جمهوری اسلامی ایران است.

برای نیل به هدف یاد شده، بررسی‌های کارشناسی در زمینه‌های تحقیقاتی (با محوریت رسم و ضبط مصحف شریف) و هنری (خط، تذهیب و فونت رایانه‌ای) صورت پذیرفت. همچین فعالیت‌های گسترده‌ای در زمینه ارزشیابی، نظرخواهی و ترویج، در قالب برگزاری کلاس و دوره‌های آموزشی، تشکیل همایش و نشست‌های تخصصی پژوهشی و آموزشی، شرکت در نمایشگاه‌های قرآنی و موارد دیگر انجام پذیرفته است.

برخی از فعالیت‌های صورت گرفته به شرح زیرند:

الف) پژوهش و آموزش

۱. پژوهش در ضبط المصحف (تعريف، پیشینه و نگرش‌ها):

«ضبط المصحف» یا علامت گذاری قرآن کریم، از مهم‌ترین مقوله‌های تحقیقاتی است که تاکنون کمتر مورد توجه علمی و بازبینی دقیق قرار گرفته است.

در مرحله نخست، با بررسی شیوه‌های متفاوت علامت گذاری قرآن کریم در سرزمین‌های اسلامی، شیوه‌های مهم مشخص و ویژگی‌های آن‌ها استخراج و دسته‌بندی شدند. این شیوه‌ها عبارتند از:

شیوه ایرانی نظری مصاحفی به خط: احمد نیریزی (۱۵۵) و طاهر خوشنویس (معاصر).

شیوه مصری نظری مصاحفی به خط: حروف چینی سری معروف به امیری یا ملکی مصر و عثمان طه (معاصر).

مَا بَيْنَ أَيْمَنِهِ وَمَا خَلْفُهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّمَا^١
نَحْنُ نَحْنُ الْأَرْضُ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كَسَافًا مِنَ السَّمَاءِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَدِيْدٍ مُتَبَّعٍ^٢ * وَلَقَدْ أَبَتْنَا
دَوْدَدًا مِنْ فَضْلًا يَنْجِبَأُ أَقْرَبِ مَعْهُ وَالظَّيْرَ وَالنَّاهَ

نمونه صفحه مصحف امیری

شیوه دیگری نیز در غرب سرزمین‌های اسلامی وجود دارد که به جهت تفاوت اساسی در نقطه و حرکت گذاری، از مقوله شیوه‌های یاد شده محسوب نشد.

مُهَمَّا ذُرُونَ هَلْ إِلَّا إِنَّمَا مِنْ عَلَيْهِمْ إِيمَانٌ
فَلَا يَسْتَبِعُونَ هَلْ بَعْلُوْنَ سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ كُلُّمُ
صَادِقِينَ هَلْ بَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يُكَوِّنُونَ عَلَى
وَحْدَهُمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يَضْرُبُونَ

نمونه صفحه به خط استاد احمد نیریزی
شیوه عثمانی (ترکی) نظری مصاحفی به خط: حافظ عثمان (م ۱۱۰ ق)، محمد امین رشدی (م ۱۲۳۶ ق) و حامد الامدی (معاصر).

يَسِّرْ لِلَّهُ لِرَفِيقِهِ لِرَشِيمِ أَثْرِيِّ كِبِيرِ كِبِيرِ كِبِيرِ
لِمَنْ كَتَبَتِ مِنَ الْأَرْضِ كِبِيرِ هَمِيرِ إِنَّ عَبْدَهُ قَوْلَهُ
اللَّهُ إِنَّكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَتَسْبِيرٌ هَلْ اسْتَغْرِيْرُ
رَبِّكُمْ هَرْ تُؤْبُونَ إِنَّهُ يَمْتَعِنُكُمْ مَتْعَامَسِنَالِي أَجْلِي

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَعِيْلُ عَلَى رِجَالِنَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَعِيْلُ عَلَى اِنْجِيلِ اللَّهِ
مَا يَسْأَءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُدِيرٌ هَلْ لَقَدْ أَنْذَلَكَ أَيَّاتٍ
مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَيْهِ الْمِصْرَاطُ مُسْتَقِيرٌ هَلْ

چند نکته قابل ذکر در این جا وجود دارد:

۱. اساساً علامت گذاری مصاحف به دلیل نیاز خواندنگان و صحیح خوانی قرآن کریم ابداع شده و با گذشت زمان، علامت جدید پدید آمده و در مصاحف به کار گرفته شده است.

۲. توجیه علمی و مشخصی برای بسیاری از علامت

نمونه صفحه به خط استاد محمد امین رشدی
شیوه هند و پاکستان (شبہ قاره هند).

گذاری‌ها وجود ندارد و اعمال سلیقه در آن کاملاً مشهود است. البته شیوهٔ مصری، خود را به کتاب‌های قدما در این زمینه، نظیر «المحکم فی نقط المصاحف» ابو عمرو دانی (م ۴۴۴ ق) مستند کرده است؛ هر چند در کارهای ایشان نیز اعمال سلیقه وجود دارد.

۲. شیوه‌های ایرانی و عثمانی از یک مبنای مشخص در علامت گذاری بهره نمی‌برند و بین مصاحف این شیوه‌ها، تفاوت‌هایی در علامت گذاری مشاهده می‌شود؛ نظری علامت اشعار.

کارشناسان و محققان مرکز با در نظر گرفتن مبانی زیر، نسبت به بازنگری در علامت اقدام کردند:

۱. تسهیل قرائت قرآن کریم و آموزش آن.
۲. نزدیک کردن علامت گذاری قرآن به نگارش و

علامت گذاری زبان فارسی.

این دو مبنای توأم با هم مد نظرند و هیچ گاه به یکی از آن دو، جدا از دیگری توجه نشده است.

برای روشن شدن مسأله، به جدول روپرتو توجه کنید:

نتیجه این تحقیق که از ابتدای تاکنون با آموزش و ارزشیابی‌های مکرر همراه بوده، شیوه‌ای است که در زیر مشاهده می‌شود:

وَلَوْ يُواخِذُ اللَّهُ النَّاسَ إِمَا كَسَبُوا مَا شَرَكَ عَلَى
ظَهَرِهِا مِنْ دَآيَةٍ وَلَا كِنْ يُؤْجِرُهُمُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمَّىٌ
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

هر چند برخی از جزئیات این شیوه قابل تغییر است، اما کلیات آن ثابت شده و به رؤیت بسیاری از کارشناسان داخلی و خارجی نیز رسیده و مور تأیید و نظر ایشان بوده است.

ابرات (انگلیسی)	مرکز طبع و نشر قرآن
الْحَاجَوْنَ	آَلْحَاجَوْنَ
غَلَّافُوْنَ	فَالَّفَوْنَ
وَالْوَافِيْسِيْلَ	وَأَوْذَا فِي سَبِيلِي
مُتَبَّيْبَنَ الْهَرَوْمَنَ	مُتَبَّيْبَنَ إِلَيْهِ وَأَنْقُوْهُ

ذکر این نکته ضروری است که همزمان با تکمیل تحقیقات، دوره‌های آموزشی و ارزشیابی‌هایی در این مراکز برگزار شده‌اند:

- ارزشیابی تعدادی از معلمان قرآن منتخب مناطق بیست گانه آموزش و پرورش شهر تهران در سال ۱۳۷۸ (با همکاری سازمان آموزش و پرورش شهر تهران).

- ارزشیابی تعدادی از معلمان قرآن، منتخب مناطق بیست گانه

آموزش و پرورش	شهر تهران و برگزاری جلسات آموزشی -
توجیهی در سال ۱۳۷۹ (با همکاری سازمان آموزش و پرورش شهر تهران).	توجیهی در سال ۱۳۷۹ (با همکاری سازمان آموزش و پرورش شهر تهران).

- ارزشیابی اشاره‌گوناگون بازدید کننده از هشتمنی نمایشگاه بین‌المللی قرآن کریم تهران در سال ۱۳۷۹.

- ارزشیابی اشاره‌گوناگون بازدید کننده از نمایشگاه قرآن کریم در استان بوشهر در سال ۱۳۷۹.

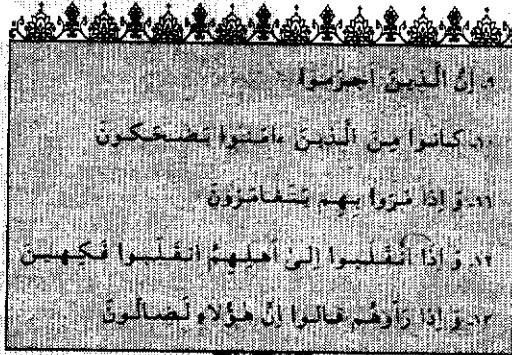
- ارزشیابی اشاره‌گوناگون بازدید کننده از نمایشگاه بین‌المللی قرآن کریم تهران در سال ۱۳۸۰.

- ارزشیابی اشاره‌گوناگون بازدید کننده از نمایشگاه قرآن کریم در استان چهارمحال و بختیاری در سال ۱۳۸۰.

- ارزشیابی اشاره‌گوناگون بازدید کننده از نمایشگاه قرآن کریم در استان همدان در سال ۱۳۸۰.

- ارزشیابی اشاره‌گوناگون بازدید کننده از نمایشگاه قرآن کریم در استان قزوین در سال ۱۳۸۰.

- ارزشیابی در سطح دانش آموزان منتخب مسابقات قرآن سراسر کشور در مسابقات دانش آموزی کشوری در

استان زنجان در سال ۱۳۸۰ (با همکاری وزارت آموزش و پرورش).

- آموزش و ارزشیابی معلمان قرآن منتخب مهد قرآن استان آذربایجان شرقی در سال ۱۳۸۱ (با همکاری مهد قرآن استان).

- آموزش و ارزشیابی دانشآموزان منتخب استان کرمان در سال ۱۳۸۱ (با همکاری سازمان آموزش و

بوده و همین موضوع یکی از علل ورود این شیوه به کتاب‌های درسی آموزش و پرورش بوده است. در حال حاضر، کتاب‌های درسی دوره ابتدایی براساس این شیوه علامت گذاری شده‌اند.

۲. پژوهش در رسم المصحف (تعريف، پیشته، نگرش‌ها):
«رسم المصحف» یا شیوه خاص کتابت حروف و کلمات قرآن، از دیگر مقوله‌های مهم تحقیقاتی مرکز در سال‌های گذشته بوده است.

در این تحقیق، تختست پیشینه رسم المصحف از صدر اسلام و همزمان با نزول قرآن کریم تاکنون مورد بررسی قرار گرفت. مهم‌ترین تابیخی که از این بررسی

پرورش استان کرمان).

- آموزش و ارزشیابی دانشآموزان منتخب استان خراسان در سال ۱۳۸۱ (با همکاری سازمان آموزش و پرورش استان کرمان).

- آموزش و ارزشیابی دانشآموزان منتخب استان تهران در سال ۱۳۸۱ (با همکاری سازمان آموزش و پرورش استان کرمان).

۲. ظاهرًا در صدر اول پیش از یک شیوه نگارش وجود داشته و همین شیوه است که بعداً به جهت افتراق

باملای عربی، به «رسم المصحف» موسوم شده است.

۳. از نگارش چهارمین قرآن به بعد، «رسم المصحف» است به عنوان خود رسم و نه ارتباط آن با

قرائت، به طور جدی مورده توجه قرار گرفته و کتاب‌های

در این باره تألیف می‌شوند. از جمله مهم‌ترین کتاب‌ها،

«المصاحف» تألیف سجستانی (م ۳۱۶ ق) و «المقنع»

تألیف ابو عمرو دانی است.

عنوان (حاشیه‌ای)	معنی (عنوان طه)	منتهی (عنوان طه)	عنوان (حاشیه‌ای)
أَنْتَمْ حَسْبُنِي	أَنْتَمْ حَسْبُنِي	أَنْتَمْ حَسْبُنِي	أَنْتَمْ حَسْبُنِي
قَالَ اللَّهُمَا	قَالَ اللَّهُمَا	قَالَ اللَّهُمَا	قَالَ اللَّهُمَا
وَأُوذُ بِكَ فِي سَبِيلِ			
مُنِيبٌ إِلَيْهِ وَانْتَهُ	مُنِيبٌ إِلَيْهِ وَانْتَهُ	مُنِيبٌ إِلَيْهِ وَانْتَهُ	مُنِيبٌ إِلَيْهِ وَانْتَهُ

نتایج ارزشیابی‌های انجام شده، به طور مطلق پایسبی، برتری شیوه تهیه شده در مرکز نسبت به سایر شیوه‌هارا، در صحت قرائت و سهولت آموزش نشان می‌دهد.

در پایان، اضافه می‌نماید که هیچ شیوه‌ای از شیوه‌های علامت گذاری، بدون آموزش قابل عرضه نیست. اما نکته قابل توجه این است که میزان آموزش در شیوه‌نوین علامت گذاری، نسبت به سایر شیوه‌ها کم تر

۴. پس از تألیف کتاب المفتح، به این علم، به حصوص در مغرب عالم اسلام (شمال آفریقا و جنوب اروپای فعلی) توجه جدی شده است. از جمله مهم ترین کتاب‌ها که نسخه آن موجود بوده و به طبع رسیده است، من توان به تعبیره «العقیله» تألیف شاطئی (م ۵۹۰ ق)، منظومه «مورد القدس» تألیف خراز اندلسی (م ۷۱۸ ق) و شرح آن «دلیل الحیران» تألیف مارھنی تونسی (م ۱۳۴۱ ق) اشاره کرد.

۵. در همین زمان، در مصاحف مشرق عالم اسلام به قواعد رسم به طور کامل عمل نمی‌شده است؛ نظیر مصاحف به خط حافظ عثمان و نیریزی.

۶. از اوائل قرن چهاردهم هجری و همزمان با تحقیق یکی از علمای مشهور الازهر مصری به نام شیخ رضوان بن محمد محلاتی (م ۱۳۱۱ ق) در تهیه مصحف مطابق با قواعد رسم المصحّف، این علم موجود توجه جدی قرار گرفت و کتابت مصحف بر اساس آن قواعد انجام پذیرفت. تا آن جا که حتی در سال ۱۳۵۵ ق از طرف علمای مصر، وجوب التزام به رسم المصحّف در کتابت قرآن ابراز شد.

مصطفی امیری یا ملکی به «ستور یادداشت وقت مصر»، بر اساس همین کار، حروف هجیبی و به طبع آراسته شد.

در میان علمای مذاهب اسلامی، نظریات متفاوتی درباره رسم المصحّف ابراز شده است. در میان علمای اهل سنت از گذشته (نظیر مالک بن انس، م ۱۷۹ ق و احمد بن حنبل، م ۲۲۱ ق) تاکنون، تقریباً اتفاق نظر بر التزام به رعایت رسم المصحّف وجود داشت هاست. در فرون الحیر، کمیته فتوای مصر، مجمع الحوت الاسلامیه الازهر، هیأت کبار علمای عربستان، مجمع فقهی اسلامی عربستان و برخی از مراکز دینی، به رعایت رسم المصحّف در کتابت قرآن نظر داده‌اند.

اما در میان علمای شیعه از گذشته، نقل صریح کم تر وجود دارد. گویی عمل به آنچه قاطبه مسلمانان در این

خصوص انجام داده‌اند، مورد پذیرش ایشان بوده است؛ هر چند مبنای ایشان با اهل سنت متفاوت بوده است. در میان بزرگان از قدمای شیعه، نظری از شیخ ابوالفتوح رازی صاحب تفسیر روح الجنان و روض الجنان (م ۵۵۲ ق) در آیه ۸۷ سوره نساء ملاحظه شد. از متأخران نیز مطالبی از علامه شعرانی، شهید آیة الله سید مصطفی خمینی، علامه حسن زاده آملی، آیة الله العظمی مکارم شیرازی و آیة الله معرفت نقل شده است.

رهبر معظم انقلاب اسلامی حضرت آیة الله العظمی خامنه‌ای (مدظله العالی) در دیدار اعضای شورای دار القرآن الکریم سازمان تبلیغات اسلامی در تاریخ ۱۱/۶/۱۳۷۰ در این باره فرموده‌اند:

«مسئله رسم الخط نیز بسیار مهم است. در این جادو مطلب مطرح است:

اول این که کیفیت نگارش کلماتی که مقرئین قدیمی ذکر کرده‌اند و معین کرده‌اند که این طور نوشته شود؛ مثلاً «ابراهیم یا ملک» یعنی الف را محذوف می‌دانستند؛ این‌ها را باید رعایت کرد. در گذشته رعایت نمی‌کردند... آن‌ها تحریف را عیب می‌دانند و درست هم هست. برخلاف مصحف است عوض کردن آن‌ها. پس باید رعایت شود.»

بر این اساس، کارشناسان مرکز با در نظر گرفتن این که رعایت رسم المصحّف مطابق مصلحت عالم اسلام و موجب جلوگیری از طعن مخالفان و معاندان اسلام و شیعه است، به تحقیق در این زمینه اقدام کردند.

در تحقیق رسم المصحّف، کارشناسان این مرکز با حفظ اصل رسم المصحّف، منابع معتبر که در تهیه مصاحف امیری، مدینه و غیر آن استفاده شده بود را بررسی کردند و اصل تسهیل در قرائت را مدنظر قرار دادند. به عنوان نمونه، در کتاب‌های مرجع علم رسم، دو شیوه نگارش برای کلمه «اسرائیل» نقل شده است: یکی «اسرئیل» و دیگری «اسرءیل» که در شیوه جدید، روش دوم برگزیده شده است.